

Fattigdom i Norge

Kampen mot Fattigdom er en hard kamp å kjempe. Det har mange av de politiske partiene fått merke opp gjennom årene.

Regjeringen Stoltenberg har lovet å avskaffe fattigdommen innen 31/12-2009. En umulig oppgave.

SV har jo innsett at dette løftet ikke blir holdt og har tatt det inn igjen i sitt partiprogram for 2009-2013. Dette partiet har virkelig frekkhetens nådegave.

Det gjennomskuer nok velgerne. Brutte løfter fører til mindre velgere.

Løftene blir ikke bedre av at de gjentaes.

Det hadde jo vært fint om politikerne kunne gå litt i seg selv. Vet egentlig så mange Politikere hvordan det er å være fattig, hvordan det er å måtte snu på hver krone for å overleve? Har de selv vært på sosialkontoret for å be om hjelp, og blitt nedverdiget av sosial-kuratoren? Det er tøft å få endevendt hele livet sitt for å få penger til livets opphold. Mange blir psykisk knekt av dette, og går aldri dit mer. Ikke alle sosial-kuratorene er slik, men mange.

Da hadde kanskje politikerne hevet sosialstøtten til SIFO-normen. Med dette hjelper de mange mennesker til verdighet.

Alle har krav på verdighet, enten de er fattige eller rike.

Hugo Fredriksen retter i klassekampen 4/7 kraftig angrep på Arbeiderpartiet som han mener er et verstingparti når det gjelder fattigdomsbekjempelse. Jeg synes han tar hardt i. Det finnes lyspunkt.

Regjeringen Stoltenberg gir tross alt millioner til organisasjoner som ønsker å hjelpe de som sliter. Det er positivt. Bostøtteordningen har de jo også gjort noe med fra 1/7, slik at flere kan få bostøtte, og trygdeoppgjørene har de siste årene vært ganske bra.

Regjeringen skal roses for at de prøver å gjøre noe, selv om det går sakte fremover.

Stiftelsen Selvhjelpens Hus prioriterer vi rådgivning til folk.

Gjennom dette får de hjelp til å komme seg videre.

Og mange søker hjelp hos rådgiverne våre.

En av grunnene til at mange sliter med sin økonomi er at de har mye gjeld. De klarer ikke å betale på gjelden. De får den ikke bort. Og de har slitt med den i årevis.

Får de ikke hjelp her og hjelp som virker, tror jeg aldri at fattigdommen blir borte. Jeg tror at veldig mange mennesker bærer på tunge byrder pga. gjeld.

Her må myndighetene gripe inn med effektiv hjelp, slik at disse menneskene kan klare å gå oppreist og se lyset i det fjerne.

Da nytter det ikke at myndighetene er moralister. Det hjelper ingen. De må gi hjelp slik at mennesker kan se lys i tunnelen. Kan hende må man rett og slett slette menneskers gjeld for at de skal klare å leve?

Det må i hvert fall bli ordninger som gjør at en får effektiv hjelp, og slipper å slite i årevis. Alle politiske partier har her en stor oppgave foran seg, og aller mest:

Den til enhver tid sittende regjering.

Det er handlingene som teller, og ikke alle ordene.

Geir Jørgensen
Styreleder
Stiftelsen Selvhjelpens Hus

09.juli 2009